

Cuidem el nostre riu

El Millars no és un abocador. Els rius, els boscos, les mars, la natura, no poden ser el lloc on acaben les nostres escombraries. Abandonar els fems i deixalles en espais naturals és a l'origen del 80% dels plàstics que envaeixen les mars i oceans, genera emissions nocives a l'atmosfera i afecta directament a les espècies animals, que poden embolicar-se amb ells o ingerir-los.

Fa anys –no tants como podria paréixer- era comú escoltar els nostres majors que el riu era el lloc on anar a tirar el que ens sobra. Aquest és, per cert, el lema d'un dels vídeos de la sèrie que el Consorci del Millars ha produït destinada a la sensibilització i promoció del recurs natural més impressionant de la Plana, el nostre riu. *A cagar al riu* és un documental que posa el focus en un costum malauradament arrelat a la nostra terra, que va convertir la pedrera del riu en un lloc habitual per abocar les deixalles, amb més de 100 punts detectats per la guarderia rural en un any.

Afortunadament, les coses han canviat. Estan canviant. Els més joves han agafat la defensa del medi natural i la lluita contra el canvi climàtic per bandera, com van demostrar en les manifestacions del març passat. Més de la meitat dels espanyols es declara preocupat per l'abandonament de residus a la naturalesa (el que ha vingut a anomenar-se, en castellà, com 'basuraleza'). I, tammateix, encara hi ha gent sense escrúpols ni educació que prefereix baixar al riu per una senda estreta per a abocar-hi allà un matalàs vell que fer ús dels múltiples recursos que l'Administració posem al seu abast per a desfer-se d'aquest residu domèstic.

Aquesta setmana, l'Ajuntament de Vila-real i el Consorci del Millars hem volgut també posar el focus en la conservació i neteja del nostre riu. Una jornada especial en la que hem implicat, per primera vegada, els treballadors de l'atur agrari i els xiquets i xiquetes que participen en l'Aplec d'Estiu municipal. Hem pogut compartir amb ells una activitat no només de neteja de les deixalles que, d'una manera o altra, han acabat a les marges del riu, sinó, sobretot, un dia de reflexió i conscienciació sobre el paper que cadascú de nosaltres pot desenvolupar, amb gestos senzills, en la pervivència del planeta i la conservació dels nostres ecosistemes.

El Millars, com els deia al principi, no és un abocador i no podem permetre que ho siga més. Les administracions, en aquest cas a través del Consorci i la seua guarderia rural, tenim l'obligació de vetllar pel manteniment de l'entorn natural i el treball que fan els guardes és, sens dubte, encomiable. Però cal també que cadascú de nosaltres posem el nostre xicotet granet d'arena en la preservació de l'entorn. No és gens complicat: si ens sobra un matalàs, no el tirem al riu ni a una cuneta; podem utilitzar els serveis gratuïts d'arreglada de voluminosos. No deixar abandonat el fem en la naturalesa; reciclar, reutilitzar i reduir al mínim la brossa; fer pedagogia entre amics, familiars i coneguts de la importància del Millars per al nostre ecosistema i el de les generacions futures... Gestos senzills que poden canviar el món.